

شهر هاگ 20 جون 2014

روز جهانی پناهندگان، فرصتی برای تعمق بر علی ازیاد پناهندگان

بیستم ماه جون هرسال بنام روز پناهندگان تجلیل میگردد. پناهندگان افغان در سرتاسر جهان ازین روز تجلیل بعمل می آورند. افغانستان کشوریست که با و صفت گذشت 36 سال از آغاز بحران و تنازع هنوز به صلح و ثبات دست نیافته و در لیست ده کشوریکه بیشترین پناهجویان به آنان متعلق اند، قرار دارد. طبق احصائیه ماه جنوری سال جاری مؤسسه ملل متحد افغانستان 2.556.556 نفر پناهندگان، 75294 پناهجو و 631286 بیجا شده داخلی دارد. با تأسف افغانستان هنوز هم از کشورهاییست که در صدر لیست کشورهای که بیشترین پناهندگان را دارند، قرار دارد. سایر کشورها عبارتند از سوریه، افغانستان مرکزی، کامرون، سودان جنوبی، چاد و ایتوپیا.

کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان UNHCR هرسال در روز جهانی پناهندگان گزارش رسمی سالانه خود را نشر میکند. گزارش امسال این کمیشنری حاوی ارقام تکان دهنده در مورد ازدیاد بیسابقه تعداد پناهجویان و پناهندگان داخلی در سال 2013 میلادی است. طبق این گزارش در سال 2013 هر روز بیش از 32200 انسان مجبور به ترک کشور خود شده است. این رقم در مقایسه با سال 2012 افزایش 11000 فی روز و در مقایسه با سال 2011 افزایش 18000 نفر فی روز را نشان میدهد. تعداد مجموعی پناهندگان و پناهجویان در سال مذکور رقم بیسابقه 51,2 میلیون را به نمایش میگذارد. بدختانه نصف این تعداد را اطفال تشکیل می‌دهند. آقای انتونیو گوترس کمیشنر عالی پناهندگان گفت: اگر اینهمه پناهندگان را زنگی میکرد، از لحاظ تعداد نفوس بیست و ششمین کشور جهان می‌بود. این رقم شامل بیجا شدگان داخلی نیست. بیجا شدگان داخلی در سطح جهان مشتمل بر 33,3 میلیون انسان اند که در بدترین شرایط از لحاظ رفاه و امنیت زنگی می‌کنند. از جمع یک میلیون و یکصد هزار پناهجو که در سال 2013 درخواست پناهندگی کرده اند، صرف یکصد هزار نفر اجازه اقامت دائمی دریافت کرده اند. این عدم تناسب نمایانگریک بحران در سیستم جهانی پناهندگی است. قربانیان اصلی این بحران پناهجویان اند.

علت افزایش بیجا شدگان، پناهندگان و پناهجویان عدم خاتمه منازعات قبلی، پیدایش منازعات جدید و سانحه‌های طبیعی اند. برای کاهش تعداد پناهجویان، پناهندگان و بیجا شدگان داخلی باید دولت‌ها نداربه این درک برسند که باید به منازعات قبلی پایان دهند، از پیدایش منازعات جدید و جنگها جلوگیری کنند، و برای مبارزه با حوادث طبیعی خود را آمده سازند تا ملل شان از بحرانات انسانی مصون باشند. اکنون جامعه مدنی بخصوص مطبوعات و سایل مؤثرآگاهی دادن به مردم اند. هرگاه ملل به خودآگاهی ملی برسند، میتوانند دول را مجبور به تعقیب پالیسی بحران زدایی ساخته و از بحران آفرینی برخزدارند.

"کمیته حقوق بشر فارو"